

prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Central
judecător: N. Șova
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău
judecători: I. Cimpoi, A. Danilov, I. Secrieru

dosarul nr. 2rac-101/2018

ÎNCHEIERE

14 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Iulia Sîrcu
Ion Druță, Galina Stratulat

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, admisibilitatea recursului declarat de Departamentul Instituțiilor Penitenciare,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „GBG-MLD” împotriva Departamentului Instituțiilor Penitenciare cu privire la încasarea datoriei, penalității și cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de Departamentul Instituțiilor Penitenciare și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 27 aprilie 2017,

c o n s t a t ă :

La 28 noiembrie 2016 SRL „GBG-MLD” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Departamentului Instituțiilor Penitenciare cu privire la încasarea datoriei, penalității și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat, că la 03 februarie 2015 în urma licitației publice cu nr. 14/02771 din 21 ianuarie 2015, între SRL „GBG-MLD” în calitate de vânzător și Departamentul Instituțiilor Penitenciare în calitate de cumpărător a fost încheiat contractul nr. 10 de achiziționare a bunurilor în valoare de 2 478 220 lei.

A mai indicat reclamantul că, contractul a fost înregistrat la Agenția Achiziții Publice și echipamentele medicale care au făcut obiectul contractului au fost livrate la beneficiar Penitenciarul nr. 13 la 25 februarie 2015, 31 martie 2015 și 14 aprilie 2015, fapt confirmat prin facturile fiscale, acte bilaterale de transmitere a bunurilor și actul de stabilire a bunurilor transmise.

Reclamantul a afirmat că, conform pct. 3.4 al contractului, metoda și condițiile de plată de către cumpărător se efectuează în termen de 30 zile după livrare (prestare), iar conform pct. 3.5 al aceluiași contract, plățile se vor efectua prin transfer bancar pe contul de decontare al Vânzătorului indicat în Contract.

A menționat reclamantul că a executat integral angajamentele asumate privind livrarea și instalarea echipamentelor medicale conform condițiilor

contractuale și specificațiilor tehnice, iar pârâtul nu a executat obligațiile sale de plată, suma restantă fiind de 2 387 240 lei.

Despre existența datoriei, pârâtul a fost preîntâmpinat în baza somațiilor privind întârzierea de plată, acestea fiind transmise la 19 august 2016 cu numărul de ieșire G-247 și la 03 octombrie 2016, cu numărul de ieșire G-300.

La somațiile reclamantului a primit un răspuns nesatisfăcător din partea pârâtului cu motivația inadecvată de ce nu poate efectua plata.

Reclamantul a mai indicat că a încercat să soluționeze problema în mod amiabil, transmițându-i pârâtului încă o scrisoare cu nr. de ieșire G-316 din 12 octombrie 2016, însă până la momentul adresării cu acțiune în instanță pârâtul nu a executat obligațiile asumate, datoria fiind neachitată.

A mai relevat că, conform pct. 9.10 al contractului, pentru achitarea cu întârziere cumpărătorul poartă răspundere materială în valoare de 0,1% din suma bunurilor și/sau a serviciilor neachitate, pentru fiecare zi de întârziere, dar nu mai mult de 5% din suma totală a prezentului contract. Din motiv că reclamantul este limitat în aplicarea penalității numai în cuantum de 5% din suma contractului, a calculat și penalitatea de întârziere.

A solicitat reclamantul încasarea din contul Departamentului Instituțiilor Penitenciare a datoriei în sumă de 2 387 240 lei, penalității în sumă de 123 911 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 27 aprilie 2017 cererea de chemare în judecată depusă de SRL „GBG-MLD” s-a admis integral. S-a încasat din contul Departamentului Instituțiilor Penitenciare în beneficiul SRL „GBG-MLD” suma de 2 387 240 lei, cu titlu de datorie, suma de 123 911 lei, cu titlu de penalități de întârziere și suma de 50 000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 16 mai 2017 Departamentul Instituțiilor Penitenciare a depus apel, solicitând admiterea apelului și casarea hotărârii primei instanței cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017 s-a respins apelul declarat de Departamentul Instituțiilor Penitenciare și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 27 aprilie 2017.

La 03 noiembrie 2017, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei (f.d. 87).

Iar, la 17 ianuarie 2017, Departamentul Instituțiilor Penitenciare a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat în termen, în cazul în care copia deciziei instanței de apel a fost expediată

participanților la proces la 03 noiembrie 2017 (f.d. 87), iar la materialele cauzei lipsește dovada recepționării acesteia de către părți.

În motivarea recursului Departamentul Instituțiilor Penitenciare a indicat că, consideră neîntemeiată decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece la pronunțarea acestora instanțele judecătorești au aplicat eronat normele de drept material și procedural, prin interpretare eronată a legii.

A mai indicat recurentul că, la examinarea cauzei nu s-au reținut spre examinare argumentele sale, fapt care a dus la examinarea superficială a cauzei, totodată, invocând argumente de fapt și de drept similare celor din prima instanță și instanța de apel.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 08 februarie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Iar, la 12 martie 2018, SRL „GBG-MLD” a depus referință, prin și-a expus opinia față de recursul înaintat, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că, Departamentul Instituțiilor Penitenciare în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea cauzei în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Departamentul Instituțiilor Penitenciare, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Departamentul Instituțiilor Penitenciare, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Iulia Sîrcu

judecători

Ion Druță

Galina Stratulat